

Az örökifjú fővárost köszöntik...

Már javában tart a program, s voltaképpen nem is tudni, hogy mikor kezdődött. Augusztusban Rákospalotán már a centenáriumi jegyében avattak egy nagyon modern ABC-áruházat... Hónapokkal előbb megépült a Várban, a Bécsi-kapunál a park, amely földrészünk nevét viseli... A tavasszal már az évfordulóra emlékezve kezdték meg a „Hat órát Budapestért” mozgalmat társadalmi munkában az üzemek, iskolák fiataljai.

És egész Európa köszöntötte százéves fővárosunkat polgármesterei által, az emlékezetes tanácskozáson.

Ez az ünnepség hosszantartó, méltó a sok vihart látott és átélt Budapesthez, hiszen köszönteni kívánják fiait, lakóit, s hazánk messzi tájain élők egyaránt.

Történelmi érdemeit tekintve szinte elsődlegesen hangsúlyozzák a gratulálók — s ez alkalommal nem számítanánk a művészeti, irodalmi és tudományos alkotásokat —: itt volt a magyar munkásosztály és a kommunista párt bölcsője s elsőként itt győzedelmeskedett a proletariátus diktatúrája. Tehát szocialista jelenünk a főváros forradalmi múltjában gyökerezik.

Ha költői túlzással akarnék élni, most azt mondanám: az évforduló jegyében a megyék és Budapest ismét egymásra találtak. Valóban túlzás lenne, hiszen az építőmunka hétköznapijain eltephetetlen és szükség-szerűen élő a kapcsolat a legtávolabbi vidékkel is. Ám a megszokottól eltérő hangulatot teremt az a sok figyelmes szándék, eseménysorozat, amely napjainkra oly

bensőségessé melegíti

a megemlékezés révén az említett viszonyt.

Mondjam azt, hogy milyen kedves gesztus: a megyék képzőművészeti alkotásokat ajándékoznak a főváros köztereire? A tervek szerint művészi emlékfaiat kap Józsefváros Bács megyétől, a tabáni park Baranyából Zsolnai-emlékkutat, Újpalota Borsodból térplasztikát, Csongrád majolika emlékoszlopot küld, Fejér megye szoborművet alumíniumból... Mondjam, hogy se szeri, se száma a közös kulturális eseményeknek? Hogy a fővárosi mozik az egyes megyékről készült dokumentumfilmeket vetítik kísérőként a főműsoraikhoz? Hogy a színházzal rendelkező megyeszékhelyeken a budapesti színházak vendégszerepelnek? S a vidék vendégül látja a legjobb fővárosi öntevékeny művész-csoportokat?

Mindez talán az ünnepség dekoratív jegyeit mutatja, de a centenáriumi köszöntőben anyagibb, s ilyenképp „tartalmasabb” vonások is megnyilvánulnak. Sorolnám előbb a gyermekintézmények építéséhez nyújtandó segítséget, hiszen köztudott, hogy abból legnagyobbak a gondok. Komárom megye három, egyenként száz férőhelyes bölcsődét ajándékoz, Szolnok megye egyet óvodából, Vas megye hasonlóhoz nyújt építőipari kapacitást. Hajdú, Szabolcs, Zala megyék egy-egy játszótér felépítését, felszerelését vállalták, Borsod megye ugyancsak felszerelések készítését társadalmi munkában.

Jelentős helyet foglal el a környezetvédelemben a fásítás, parkosítás. A Népligetben felépülő Centenáriumi parkban minden megye, a számára kijelölt parcellán,

a tájegységének megfelelő

flóráját telepíti meg. A tervezett erdősítésekhez a csemetéket a megyék szállítják; Szolnok megye például Zuglónak kétezer facsemetét, 170 kg fűmagot, különböző díszbokrakat juttat.

Nem kevésbé fontos az a szándék (s talán ünnep múltával a köznapokon is lehetne érvényesíteni), hogy a megyék bővítsék az áruellátást, segítik a kereskedelmi hálózat növelését. Baranya, Heves, Fejér, Komárom és Szolnok megye mezőgazdasági nagyüzemei elárúsító-helyeket létesítenek a budapesti piacokon, az innivalóról Borsod kíván gondoskodni: a Tokajhegylajjai Állami Borkombinát közreműködésével szaküzletet nyitnak. S mindezekén túl, a megyék a testvérkerületekkel egyetértésben különböző, adottságaiknak megfelelő üzleteket létesítenek.

Szerető figyelmesség, a főváros iránti tisztelet nyilvánul meg valamennyi akcióban, amely a centenáriumi alkalmából fogant.

Az említettek összehangolására, a jó együttműködés biztosítására határozat született, amely belpolitikai szempontból igen értékesnek ígérkezik. A megyék, valamint a főváros párt-, állami és társadalmi vezetői

az elvégzett munka értékelésére

időszakonként találkoznak. Ugyancsak találkozni kívánunk a megyék vezetői Budapestén azokkal a munkásokkal, pártaktivistákkal, akik a falujárás, a tsszervezés és -megszilárdítás idején segítették a parasztság szövetkezeti jövőjét kialakítani.

A program szerkesztői gondoltak az ifjúságra is: pedagógiai és politikai szempontból felbecsülhetetlen és gyümölcsöző befektetésnek ígérkezik a munkás-, paraszt- és diákfiatalok tervezett utaztatása. Kölcsonösen megismerik egymás életét, városát s azzal együtt szocialista építőmunkánk eredményeit. A sportkapcsolatok megteremtéséről, a nagymúltú egyesületek vendégszolgálatáról a Testnevelési és Sport Tanács gondoskodik.

Mindezzel méltán köszönti vidék és főváros az elmúlt száz esztendőt.

Száz év? Nem is idő a város életében. S egyáltalán, mi az, hogy idő? Amíg emberek élnek, dolgoznak, küzdenek és örvendeznek egy városban, az rendre, sorra megújul, örökifjú marad.

Budapest erre a jelzőre sokszorosan rászolgált.

Gede Márton